

[Simonsen.]

bejdskraft, ligesom får lukket op for en organiseret, men vel at mærke organiseret, korttidsindvandring, som har det primære formål at løse de såkaldte flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet.

I forbindelse med en sådan korttidsindvandring er det selvfølgelig meget vigtigt, at vi får kontrol med, at løn- og arbejdsvilkårene bliver overholdt. Jeg tror også, det er meget vigtigt, når der træffes aftaler om sådanne kontingenter af gæstearbejdere med det land, de kommer fra, at man, som forslagsstillerne er inde på, informerer disse mennesker grundigt om de danske forhold, inden de rejser her til landet, og først og fremmest orienterer dem om, at der er tale om et korttidsophold, og at de, såfremt situationen har ændret sig på arbejdsmarkedet, ikke skal forvente, at en arbejdstilladelse fornyes.

Det er en fornuftig ting, synes jeg, det er der grund til at understrege, at ministeren har bedt arbejdsmarkedets parter om at finde frem til en løsning for en sådan organiseret korttidsindvandring. Det er vel en ting, som vi må se i relation til den overenskomst, der blev truffet på det private arbejdsmarked, hvor organisationerne i første række skal se at nå frem til enighed om de problemer, som lovgivningen senere skal tage sig af. Det finder vi er en rigtig og naturlig fremgangsmåde. Men vi vil dog gerne understrege, at det er vores opfattelse, at der er behov for lempelser for denne kontrollerede korttidsindvandring på et tidspunkt, hvor efterspørgslen efter arbejdskraft er så kolossal, som tilfældet er i disse måneder.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder omkring de enkelte detaljer, som er opstillet i forslagsstillerens program; som ministeren allerede har været inde på det, er en lang række af de emner, der er nævnt dér, i virkeligheden løst. Man kan diskutere, om de er løst effektivt nok, men instrumentet er i hvert fald nok til stede, og hvis det på et eller andet område ikke er tilstrækkelig effektivt, hænger det måske sammen med, at presset fra det tidspunkt, hvor det blev gennemført, ikke har været særlig stort. Det er, som om disse regler, der blev gennemført i 1970, aldrig rigtig har fået mulighed for at stå deres prøve.

Men jeg må dog under alle omstændigheder gøre gældende, at vi ikke er tilhængere af, at man skal oprette et specielt indvandringskontor til at tage sig af disse ting. Som vi også gjorde gældende under debatten i 1970, må de problemer, der skal løses i forbindelse med en eller anden form for indvandring, være problemer, der løses inden for de eksisterende systemer, som vi har inden for arbejdsministeriets og inden for socialministeriets område. Der kan ikke være grundlag for at opbygge et helt nyt og separat apparat, som skal tage sig af disse ting.

Konklusionen på disse bemærkninger skal altså være dette, at vi er tilhængere af, at der lempes for en kontrolleret korttidsindvandring, hvor organisationerne bidrager til at føre kontrol med, at reglerne overholdes, og hvor udgangspunktet selvsagt også er dette, at de mennesker, der kommer her til landet, de, der får tilbuddet om det, bliver behandlet på den måde, vi selv ønsker at blive behandlet.

Til gengæld synes jeg også nok, der er grund til ligesom at understrege, at denne debat, der jo undertiden trækker på mange romantiske følelser, ikke skal gøres overdreven romantisk. Til syvende og sidst er det her vel et spørgsmål om at finde en fællesnævner for dækning af disse arbejdskraftgruppers ønske om i en periode at få mulighed for at tjene nogle penge og det danske samfunds behov for at få løst nogle aktuelle flaskehalsproblemer.

Robert Christensen: Jeg vil gerne begynde med at sige tak til arbejdsministeren for den redegørelse, der kom som indledning til denne debat. Jeg synes, denne redegørelse var god, og den viste i virkeligheden, hvor overflødig dette forslag til folketingsbeslutning er, for de fleste af de punkter, ordføreren nævner i sine bemærkninger, har kunnet klares efter den lovgivning, vi har; derfor mener jeg slet ikke, det er nødvendigt på nuværende tidspunkt at lave en speciel indvandringslov.

Jeg mener heller ikke, det er nødvendigt at oprette et særligt kontor. Samarbejdet mellem arbejdsministeriet, socialministeriet og justitsministeriet må nok kunne klare opgaven; det er mit indtryk, at den har været klaret hidtil uden et særligt indvandringskontor.